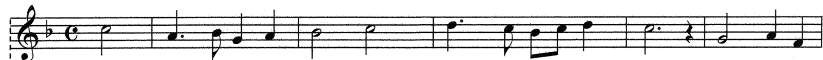

HARMONIA CAELESTIS

A kerubének 8. hangú dallama Szentendrén

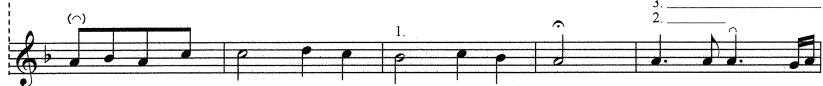
Adagio religioso

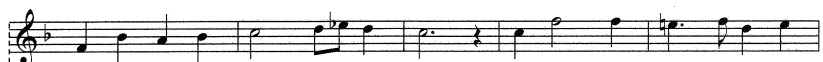
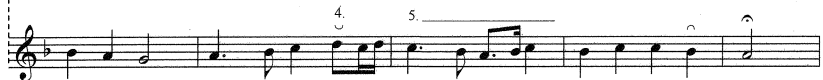
1.) И - же хе - ру - ви - ми, хе -
 2.) И жи - во - твор - ја - шчеј тро -
 3.) Всја - ко - је ни - ње, ни -

ру - ви - - ми тај - но, тај -
 ји - цје, тро - ји - цје три - свја - ту -
 ње жи - теј - ско - је от - ло -

- но о - - бра - зу - ју - шче,
 - ју пје - сан при - пје - ва - ју - шче,
 - жим по - - пе - - че - ни - је,

тај - - но, тај - но, тај -
 пје - - сан, пје - сан, пје -
 от - - ло - жим, от - - ло -

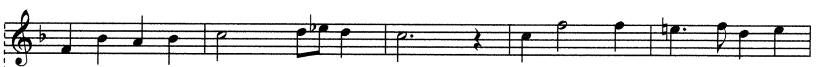
- но о - бра - зу - ју - шче.
 - сан при - пје - ва - ју - шче.
 - жим по - пе - че - ни - је.

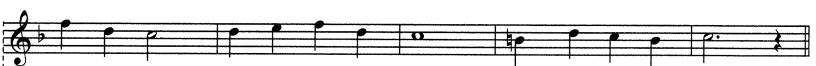
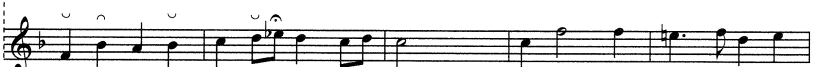
Ја - ко да цар - ја всјех по - ди - мем,

ан - гел - ски - ми не - ви - ди - мо

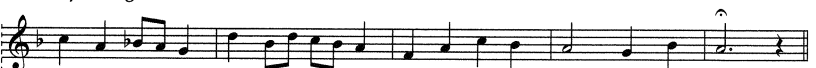
до - - - ри-, до - ри-, до - -

- - ри - но - си - ма чин - - ми.

un poco agitato

Ал - ли - лу - ја, ал - ли - лу - ја, ал - ли - лу - - ја.

Főbb variánsok:

1. 2. 3. 4. 5. 5. 6. 7.

2. és 3. str. 2. str. 3. str. 2. str. 2. str. 3. str. 3. str. 3. str.

rije -

A kerubének 8. hangú dallama a Barački-féle szerb énekeskönyvből (felső sorok) és szentendrei szokás szerint. *Radivoj Kicsin* szentendrei szerb orthodox kántor énekét (2002. február 3.) lejegyezte: *Déri Balázs*. (Az „un poco agitato” jelzés nem szerepel a Barački-énekeskönyvben.) Az énekeskönyvről ld. Dujmov Milán: „Nenad Barački”, *Magyar Egyházzene XVIII* (2010/2011) 297–298.

A *cherubikon* magyarul: „Kik a kerubokat rejtelmesen ábrázoljuk, és az életadó Háromságnak a Háromszorszent Éneket zengjük, tegyünk most félre minden földi gondot. Hogy a mindenek Királyát fogadhassuk, akit láthatatlanul körülvesznek az angyali rendek. Allilulia. Allilulia. Allilulia.” (In *Liturgikon*. I. kötet. *Aranyszájú Szent János, Nagy Szent Vazul és előreszentelt adományok isteni liturgiája tipikonnal*. Görögéből fordította D. Dr. theol. Berki Feriz protoierej, magyar orthodox esperes-adminisztrátor. Második, bővített kiadás. Budapest 1980.)

*

Hans-Joachim Schulz: A kerubének

Robert F. TAFT S.J. — Hans-Joachim SCHULZ (ford. Jeviczky Ferenc, Kiss Etele, Nacsinák Gergely; a szöveget gondozta Baán István): *A bizánci liturgia*. Bizantinológiai Intézeti Alapítvány, Budapest 2005. (Varia Byzantina/Bizánc világa X. Sorozatszerkesztő: Baán István.) Részlet: 188–190. (A jegyzetek elhagyásával s kisebb helyesírási módosításokkal.)

„A szent misztériumok bemenete” — így nevezi Hitvalló Maximos a kenyér és a bor átvitelét az oltárhoz az áldozati istentisztelet kezdetén. Az eredetileg tisztán praktikus folyamatra alkalmazott, felértékelő jellegű megnevezés megfelel annak, ahogy e rítust ünnepélyesen kifejlesztették a bizánci liturgiában a VI. század közepétől fogva. Hiteles értelmezését a kerubének nyújtja, melyet II. Iustinos császár vezetett be uralkodásának 9. évében (573–574) mint az adományok átvitelét kísérő éneket. A himnusz így hangzik: „Mi, akik a kerubokat titokzatos módon jelképezzük és az életadó Háromságnak a háromszorszent éneket zengjük, tegyünk félre minden evilági gondot, mert a mindenek Királyát fogadjuk, akit láthatatlanul körülvesznek a (dárdahordozó) angyali rendek,